

¿I per què no hi passen també el fret...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

... per la censura?

Any V - Núm. 187

Barcelona, 23 de gener de 1935

Preu: 20 cèntims

El "Be" a la Cibeles

Madrid, 22 (del nostre especial enviat especial). — De moment, ningú no volia creure-ho. Semblava impossible que Pita Romero deixés d'ésser ministre. Des de fa temps, quan es parlava d'això, tothom estava d'acord en assegurar que Pita Romero seria ministre a perpetuïtat.

—*Caeán los tronos — deia un amic seu —, se hundirán las repúblicas, volverán las obscuras golondrinas, pero Pita Romero continuará en el gobierno.*

S'acceptava com una fatalitat la supervivència de Pita Romero a través de totes les crisis. Si l'Iranzo, que és de Teruel, va ésser ministre durant molts mesos, per què Pita Romero, que és gallec, no ho podria ésser tota la vida?

El propi interessat, en una ocasió, va explicar-ho d'aquesta manera:

—*Como soy ministro sin cartera, nadie me puede quitar la cartera.*

Tothom estava tan convençut que així succeiria sempre, que en totes les combinacions ministerials que s'inventen en els cafès quan hi ha olor de crisi, hi figurava: ministre sense cartera, Pita Romero.

Es per això que, quan va saber-se que havia acabat, la gent va començar a sospitar que les coses ja anaven de «coronilla» en aquest país. Don Alejandro va atrevir-se a comunicar-ho als periodistes, prenent, però, moltes precaucions.

En lloc d'afirmar amb seguretat que Pita Romero havia deixat d'ésser ministre, va limitar-se a dir:

—*Es lógico, es lógico...*

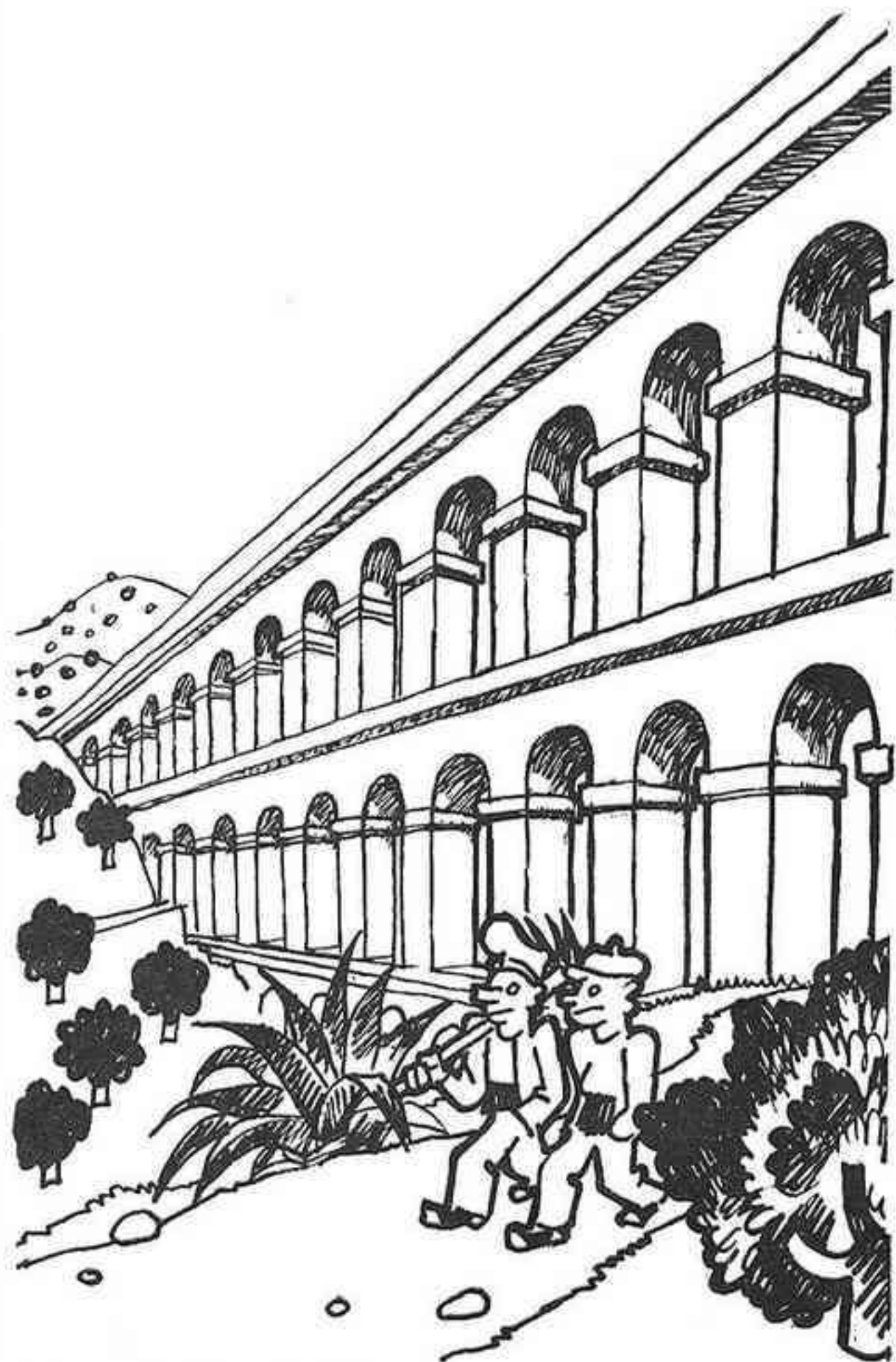
I es veia clarament que don Alejandro no les tenia totes, malgrat que no li tremolava el pols per firmar sentències de mort.

La notícia, segons diuen, ha causat sensació al Vaticà, on ja consideraven a Pita Romero com un hoste permanent. Els cardenals el presentaven als peregrins com un símbol de l'eternitat.

On, però, l'aconteixement ha caigut com una bomba, ha estat a Galícia. Amb la sortida de Pita Romero del Govern es produïx aquest fet inaudit: aquest és el primer Ministeri, des de la Reconquesta ençà, del qual no forma part cap gallec. No s'havia donat mai un cas semblant i es tem per l'esdevenir de la regió, dedicada especialment a l'exportació d'estadistes.

Així que es tingué coneixement de la notícia a Galícia, va celebrar-se una assemblea, a la qual assistiren 345 ex-ministres, 867 ex-subsecretaris i ex-directors generals i 2.392 ex-gobernadors civils, acordant-se fer una crida al poble gallec per tal de reclutar candidats a ministre, encara que sigui sense cartera, i aconseguir que la raça no degeneri. Una Comissió es traslladarà a Madrid per exposar al Govern la gravetat de la situació.

La pàtria de Montero Ríos, Bugallal, Pita Romero, Portela, Calvo Sotelo i tants altres que foren ministres i tornaran a ésser-ho el millor dia, es considera ara humiliada i una mena de ventafocs d'Espanya, enfront d'un govern en el qual dominen els andalusos i fins hi ha un navarrès, un canari i un revistero taurino, però no hi ha cap gallec. S'espera que don Emiliano Iglesias es posarà al davant d'aquest gran moviment de ressorgiment galleguista.

TARRACONENSE

—*Diu que és una gran ciutat per a prendre-hi el sol...*

—*Es clar, si no se li prendra al sol...*

Les famílies-mirall

La pau matrimonial regna a ca l'Alfons XIII

Londres, 18. — Han arribat a aquesta ciutat l'ex-infanta Beatriu de Borbó i el seu marit el príncep de Torlònia. Es diu que vénen per divorciar-se. — *Havas.*

Londres, 19. — Es desment que l'ex-infanta Beatriu de Borbó i el seu marit el príncep de Torlònia hagin vingut per divorciar-se. Sembla que més aviat hagin vingut a passar la lluna de mel. La que corren rumors que es vol divorciar es diu si és la seva mare, donya Victòria. — *Havas.*

EL DIVORCI DE LONDRES ES A ROMA

Londres, 20. — Més ben informats que ahir, podem dir que els rumors no es refereixen ben bé a la mare de la ex-infanta Beatriu, sinó al pare, que es troba a Roma. Enviem enviat especial a la Ciutat Eterna. — *Havas.*

UN DIVORCI INESPERAT A ROMA

Roma, 22 (Del nostre enviat especial). — Els rumors de Londres sentits des d'ací, no es refereixen al pare, sinó al fill, el 2 ex-príncep d'Astúries (ex per destronat i per renúncia), que sembla que es vol divorciar de la seva muller, que l'ha abandonat en una nit que no era de nuvis ni de lluna. Un altre dels divorcis a la vista és el de l'ex-infant don Jaume amb donya Manuela de Dampierre. — *Havas.*

EL DIVORCI INESPERAT ERA PREMATUR

Roma, 22 (Urgent). — Es desment el divorci de l'ex-infant don Jaume i donya Manuela de Dampierre. Per ara l'únic que es projecta és el seu matrimoni, que es celebrarà en aquesta ciutat, sempre tan eterna, pel més de març. — *Havas.*

DESMENTIMENT TOTAL I ROTUND

Roma, 23. — Preguntat don Alfons, mentre estava donant menjar a les gallines de la Villa Ruffo, la seva residència a Roma, ha desmentit tots els divorcis, i ha dit que tots eren certs. La Villa Ruffo és coneguda, com tothom sap, per la seva raça de gallines abaritonades les tites Ruffo, cèlebres arreu del món. — *Havas.*

REPERCUSIONS A HOLLYWOOD

Hollywood, 23. — El Sindicat de Matrimonis Artístics en Tràmit de Divorci (Artistic Divorce Filing Syndicate) ha votat una resolució modificant l'article primer dels seus estatuts. El Sindicat abandona el divorci com a objecte social, degut a la concurrència deslleial (castigada pel Còdig de la N. R. A.), que li fa l'ex-família reial espanyola. — *United Press.*

Els nous herois de Jaca

El defensor Gil Robles ens escriu

Hem rebut la següent carta tancada del senyor Gil Robles, que publicuem amb molt de gust i perquè també ens hi obligaria un dia o altre la Llei d'Impremta:

Sr. Director de EL BE NEGRE
Barcelona

Muy señor mío y de mi mayor consideración: Anticipándome a comentarios, no por periodísticos menos mal intencionados, que podría sugerir al semanario de su dignísima dirección el hecho de haberme encargado yo de la defensa del general Fernández Heredia en el proceso que va a seguirsele a él y a los otros miembros del Tribunal que condenó a muerte a los capitanes Galán y García Hernández, me interesa hacer constar que si me he encargado de la defensa del que era en aquella ocasión capitán general de Aragón, no es de ningún modo por motivos políticos, sino por motivos puramente profesionales, completamente separados los unos de los otros.

Políticamente, o sea públicamente, habiendo acatado la CEDA, de la cual me honro con la jefatura, la República, ya un digno diputado de nuestra minoría parlamentaria, de cuyo nombre no quiero acordarme. Fijó nuestra posición en la héroes y, por tanto, queda nuestra minoría a salvo de cualquier suspicacia y en disposición de asumir en su totalidad las responsabilidades del Poder.

Esto no quita, no obstante, que cualquier diputado de la CEDA pueda tener, particularmente y privadamente, las opiniones que más le convenga, y no por considerarme yo el más humilde de ellos, he de renunciar a este elemental derecho, tanto más cuanto mi defendido no hizo otra cosa que cumplir con un dolorosísimo deber, gracias al cual goza España del régimen republicano.

Cierto es que se consumió el sacrificio; pero no es menos cierto que sin él no tendríamos hoy República como no tendríamos Cristianismo sin otro sacrificio olvidado de tan sabido. Pero aunque no fuera así, aunque la República hubiera venido no por el fusilamiento, sino por el triunfo de Galán y García Hernández, mi defendido estaría exento de culpa porque no los hubiera podido condenar, y digo condenar y no fusilar, porque no les fusiló él sino el piquete de ejecución, el verdadero culpable, ya que si siguiendo el glorioso ejemplo de los héroes de Jaca, se hubiese sublevado, la República hubiera triunfado en aquel momento y sin efusión de sangre. Pero mi defendido, militar pundonoroso, no hizo más que atenerse a las ordenanzas, y ¡quién hubiera podido nunca creer que los subordinados hubiesen tomado en serio lo que no era más que puro formalismo! Es por esto que yo he aceptado orgulloso su defensa, encargándole a mi mano derecha que ignore, al menos en público, lo que hace la izquierda, pues que una cristiana máxima nos ordena imperativa al par que insinuante: Haz bien y no mires a quién.

Esperando, señor Director, que le habrá gustado la misiva, queda de usted S. S. y jefe de la Ceda,

José M.ª GIL ROBLES

Ja no es respecta res

La senyora del senyor Emiliano Iglesias ha presentat al Jutjat una xamosa denúncia contra un cavaller que ella diu que li ha estafat 450.000 pesseies. El cavaller confessa que només han estat 180.000, i encara és que no les pot pagar perquè la Generalitat li ha retingut uns diners. Sentim extraordinàriament aquesta darrera declaració, ja que altrament tot hauria fer esperar l'aparició d'un nou astre de la política radical. El senyor Emiliano Iglesias segueix, doncs, ostentant el títol de campió que amb les ungles es sabé guanyar des del no-res.

AUGURIS

Estampa ha publicat unes prediccions que per a l'any 1935 ha fet el professor Arís.

Segons aquest vident, a Espanya seran assassinats un gran polític i el seu cosí, i a conseqüència d'això es formarà un govern presidit per un general.

El professor Arís podia haver cercat una fórmula més espiritual per dir que una desgràcia mai ve sola!

El rector de Sant Just. — Cada vegada que hi ha un testament d'aquests, s'arma un sacramental!...

La castedat a Mallorca

Reproduïm del diari de Palma La Almudaina, del 8 de gener, aquesta fotografia, amb l'epígraf corresponent:

En aquesta assemblea de l'Associació de Pares de Família de Lluchmajor hi assistiren, segons la foto, set capellans. Després diran si el poble murmura!

Les coses allà on siguin

El senyor Lluís Jover Nonell ens constar que tot i els rumors insistents que propalen els seus enemics particulars i polítics per perjudicar-lo, mai no ha estat catalanista, i que si havia militat a la Lliga i a Acció Catalana i a la Unió Democràtica, se'n va separar tan bon punt es va donar que, a més de no ésser gens catòlics, eren prou catalanistes per poder-lo comprometre quan més ho pogués necessitar. Arribat aquest moment —diu la carta—, té interès en posar les coses en el seu lloc per evitar errònies interpretacions i, el que és pitjor, postergacions injustes.

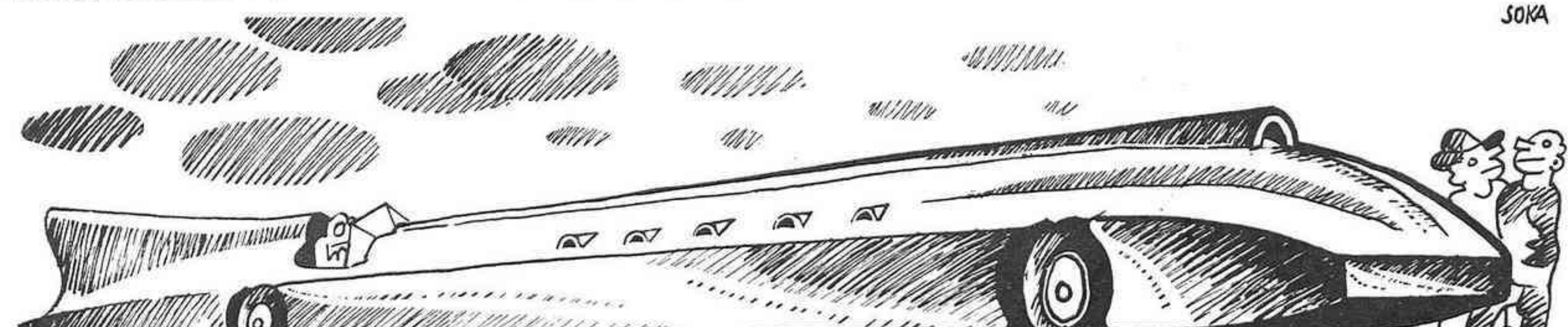
Aquest número ha passat per la pre-
via censura

Els grans projectes de reforma de la ciutat

Profundament estranyats i dolorosos per la cruel campanya de descredít i difamació que es fa al voltant de la personalitat política i de l'actuació personal del nostre amic número 1 i alcalde gestor de la ciutat don Joan Pich i Pon per elements diversos i variats, interessats, més que en el bé negre de la ciutat, en el propi lluitament i en el propi egoisme, varem voler oferir al nostre don Joan una ocasió i una tribuna per contestar com es mereixen i sense embuts legals a aquestes crítiques interessades si que també mal intencionades i, naturalment, desproveïdes de tot fonament, i

l'anàrem a veure al seu despatx de l'Alcaldia.
Ens rebé, com sempre, amb aquella amable cortesia tan característica en ell i, un cop ens hagueren encès el cigar que ens posà amb les seves pròpies mans a la boca, ens digué que apuntéssim, i apuntàrem.
—Vostè dirà—ens ordenà—que m'ha vingut a veure per desfer totes aquestes patranyes que es contenen de mi i de la gestora.
—Sí, senyor.
—Dirà també que jo no volia dir res, però que a l'últim, amb la meua mamabilitat tradicionalista, m'ho ha tret.
—Sí, senyor.
—I ara apuntí perquè vull que se'n recordi i no em faci dir coses que no vull dir.
—Vostè em pregunta què és tot aquest bum bum de la Reforma i de tot això que criden els de la Lliga, i jo li diré, sap?, figura que li diré que tot plegat el que voldrien seria fer un Ajuntament amb els seus regidors i els quatre nostres que varen ésser tan babaus de creure-se'ls el 6 d'octubre, i no podent, voldrien encara la gestora, però no gosen demanar-ho. D'això plora la criatura.
—I de la guàrdia urbana, què?
—Vostè calli, que ja em faré jo les preguntes.
—Ah, sí, i jo li faré les respostes.
—Noo! Miri: ara figura que vostè em pregunta sobre la Reforma, i jo li dic: La Reforma es

farà perquè s'ha de fer, perquè ja fa massa temps que no es fan reformes i les reformes sempre van bé. Ara obrirem el carrer de Fortuny tirant primer a terra el solar d'El Siglo. Ja sé, ja, que això havia estat acordat pels altres i que s'hauria fet per aquest mateix temps, però no ho digui.
—No, senyor.
—Sí, però ho digui ho sé.
—No, senyor; diré que no sap res.
—Res de res!
—Sí, senyor.
—Bé. Doncs aquesta petita reforma servirà de prova; si va bé, obrirem la Via C.
—La Via C!
—Sí, però no ho digui tampoc; digui que és el carrer que va del davant de can Cambó a la Rambla de les Flors; ells ja ho entendran.
—Ells?
—No sigui ase, ells! Mare de Déu quins periodistes; si hi hagués ací l'Eufemio Rodríguez no li ho hauria de dir dues vegades.
—Però, vol dir que els botiguers s'hi conformaran?
—Vostè calli i escriui, que per això el tinc llogat. Ara figura que jo li dic que Barcelona és plena de pisos per llogar. Veu? Fixi-s'hi bé: Barcelona plena de pisos per llogar, i jo, President de la Càmera de la Propietat Urbana, en comptes de llogar un pis, el llogo a vostè. Si ho sabessin...
—No ho sabran, li ho juro.
—Per això et pago. Pues com deia, Barcelona està plena de pisos

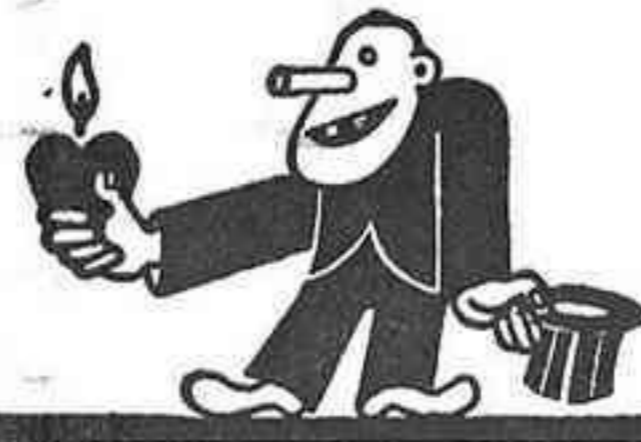
RECORD

—I corre molt?
—U! Quan ell surt, les rodes de davant ja hi són!

SOKA

amb el cor a la mà

i botigues per llogar, i, amb la Reforma, com que tirarem a terra les cases que l'Ajuntament expropiarà, la gent que hi viu anirà a viure als pisos per llogar i els pisos pujaran de preu i la gent viurà més bé, perquè està demostrat que quan la gent viu en un pis car és més feliç que si viu en un pis barat, o si no, miri'm a mi, que el meu és tan car que haig de pagar la contribució de tota la casa. Ara figura que em pregunta per la Guàrdia Urbana, i jo figura que li dic:

«Naturalment, naturalment, perquè vostè figura que em pregunta si anirà sense armes. La Guàrdia Urbana, com el seu nom indica, ha de tenir urbanitat i a cap Urbanidad no haurà llegit vostè que s'hagin de portar armes per tenir modus. Les armes estan bé pels guerrers, però no per gent pacífica com són els urbanus. Duen que els urbans s'han de defensar. És clar que sí, amb tanta gent maleanta com hi ha. Això hasta ho reconeix En Calderó de la Barca o de la Barca.

—No vol dir En Calderó de la Lliga?

—Sí sí, com que el Barça és de la Lliga... doncs miri, hasta el ho reconeix; però com que els va armar l'Esquerra, vostè dirà.

—Ho diré?

—Noo! Vull dir que vostè dirà si nosaltres no farem el contrari del que feia l'Esquerra!

—I encara hi ha qui diu que darrerament l'Ajuntament de l'Esquerra ho feia tan bé.

—Per això mateix. Però no ho digui tampoc; això queda interns.

—Interns?

—Allò dels col·legis que els castells en diuen interns. Però veu? el que sí s'ha de dir és que perquè acabi la crisi no deixaré obrir més botigues, perquè la cosa és clara: si els compradors, que és la gent que ha de comprar, es posa a vendre, com anirà el comerç? Poc que compra la gent, acabarà que no compraria ningú, perquè tothom vendria. Nosaltres, que sóc jo, això ja ho pot dir, volem la prosperitat de Barcelona perquè no s'assembli amb Tarragona que és molt bonica per prendre el sol, e! això no ho digui; deixem-ho córrer, que a Tarragona manxen. Veurà: en comptes d'això digui que als mercats tot s'havia encarrir i que això s'ha d'acabar i que estic decidit a acabar-ho!

—Com el tinent coronel Martínez Herrera.

—Justa: però no ho digui. I ara en direm quatre de fresques a aquell Calderó de la Lliga, que diu que no pot fer més que aconseguir el que s'hi bé, textualment! «Que cese en sus funciones el Excmo. Sr. don José Martínez Herrera, Teniente Coronel, Alcalde accidental de Barcelona, y que sea el mismo substituido por el Excmo. Sr. Juan Pich y Pon, el cual asumirá todas las facultades otorgadas al Alcalde accidental de Barcelona por el Comandante General de la Cuarta División Orgánica.» Ho sent? Textualment!! Potser sí que voldria que m'ho fes tot dintre d'aquest text! El respecto massa, perquè tinc més educació que el senyor Calderon de la Barca o del que sigui. I de legalista no en sóc, perquè sóc modest, perquè si en volgués ésser en seria més que ell i més que ningú, perquè tinc més possibles, i si ell té 135.000 vots jo en tinc un i amb aquest em basta i em sobra; miri el que li dic.

—Ho dic?

—Digui, digui.

COMPANYNS DE VIATGE

El senyor Nicolau d'Oliver ha passat deu dies a Roma amb motiu d'un congrés llatí. La seva estada a la ciutat Eterna ha coincidit amb la dels monàrquics espanyols que anaren al casament del jove Torlonia.

En el viatge de retorn a Barcelona, amb l'avió de Gènova, Nicolau d'Oliver es trobà completament voltat de monàrquics, que el reconegueren de seguida. Durant tot el camí li adreçaren mirades mortíferes.

A l'arribada a Barcelona, Nicolau d'Oliver era esperat per la seva germana, que anava acompanyada dels seus fills. Els monàrquics, companys de viatge, que, pel que es veu, ignoraven que l'ex-ministre d'Economia és solter, varen prendre aquella senyora per la seva muller. Una dama, particularment revinguda, no es pogué estar de dir, xerricant de dents:

—Lástima que tenga hijos!

A LA REIXA DE LA PRESO

Un dels primers de visitar a la presó de Madrid als consellers de la Generalitat, ha estat el lloretjat ex-ministre i jove poeta senyor Estadella. La seva aparició va causar una certa sorpresa, que un altre dels visitants va tractar d'explicar-se:

—Tan pronto van a ser las elecciones?

CONTRA QUI?

L'estrena de Yerma al Teatre Espanyol de Madrid, va aconseguir un èxit fantàstic. El públic, cansat dels rodolins per a beates de Peman, aplaudia amb entusiasme l'obra poètica de Garcia Lorca. Les ovacions eren delirants.

En un grup d'escriptors, don Miguel de Unamuno, sempre tan intencionat, preguntava, tot rascant-se la barbeta:

—Contra quien van estos aplausos?

CONTRA QUI?

—Justa: però no ho digui. I ara en direm quatre de fresques a aquell Calderó de la Lliga, que diu que no pot fer més que aconseguir el que s'hi bé, textualment! «Que cese en sus funciones el Excmo. Sr. don José Martínez Herrera, Teniente Coronel, Alcalde accidental de Barcelona, y que sea el mismo substituido por el Excmo. Sr. Juan Pich y Pon, el cual asumirá todas las facultades otorgadas al Alcalde accidental de Barcelona por el Comandante General de la Cuarta División Orgánica.» Ho sent? Textualment!! Potser sí que voldria que m'ho fes tot dintre d'aquest text! El respecto massa, perquè tinc més educació que el senyor Calderon de la Barca o del que sigui. I de legalista no en sóc, perquè sóc modest, perquè si en volgués ésser en seria més que ell i més que ningú, perquè tinc més possibles, i si ell té 135.000 vots jo en tinc un i amb aquest em basta i em sobra; miri el que li dic.

—Ho dic?

—Digui, digui.

LES BONES LECTURES

En el full del Bloc Manelic, del senyor Bonavia, corresponent al dia 12 d'aquest mes, apareix, com aquell qui res, aquesta espiritual endevinalla:

Culejant jo vauveig néixer, culejant em morré i un cop dintre de la fossa encara culejaré.

(L'escombra)

Aquest Bloc Manelic farà més mal que el Bloc Obrer i Camperol.

FELICITACIO

Un valencià, amic d'en Dualde, felicita, tot fent grans escarafalls, al nou ministre d'Instrucció Pública.

—Bien sabes que no ambicionaba nada — diu, modestament don Joaquim —, y mucho menos este cargo, para el que no me sentia inclinado... Si hubiera sido Justicia!

—Claro, pero, che! la cuestión es ser ministro — va contestar el valencià, entusiasmat.

UN OPTIMISTA

—Suprimeixen tres-cents llits.

—Vaja! Tres-cents malalts de menys!

UN OPTIMISTA
—Suprimeixen tres-cents llits.
—Vaja! Tres-cents malalts de menys!

UNS VERSOS A GUST DE DONYA ANASTASIA

«LA HIENA»

Drama en tres actes y en verso de ALBERTO PALLAS MONTSENY Capellán Mayor de la Armada

CUADRO PRIMERO
Habitación reservada del palacio de Herodes

HERODIAS
No basta: yo me quiero librar de sinsabores. Y todo, amado mio, resultaría vano, si no se anticipase la muerte de tu hermano. Después de todo haríasle inmenso beneficio; cortabas la agonía causada por el juicio, que, de él, formamos nuestra vida puerca y estúpida. Yo sé de buen origen, que desde ha meses, arde en ansias suicidas; mas ¡ay! el que, cobarde, dejó que le quitasen su esposa, único amor; el alma no se arranca, por falta de valor. La gracia sólo tiene que llega un poco tarde.

HERODIAS
Aun no refutando la observación capciosa, a nuestra unión pacífica, se opone a más mi esposa.

HERODIAS
La vida es multiforme; la vida, sin contraste, desgranase monótona. Si ayer me contemplaste risueño y hoy mohino, no extrañes la mudanza; al mismo alegre cielo la mudiciosa alcanza...

HERODIAS
No busques subterfugios y di que te cansaste. En cambio, ¿en mi has notado jamás indiferencia, ni aun para pagarte tu olvido y displicencia? Si con afable cielo la tierra diera fruto, yo no quisiera verle jamás vistiendo luto o amezando, airado, mi placida existencia. ¡Y el hombre la constancia se apropia por rutina! ¡Y la inconstancia humana tan sólo es femenina! Siendo así que yo te amo como en la noche heren que, por ti, arrojaba el título de esposa [mosa y recogía alegre el vil de concubina.

HERODIAS
¡Por Jehová no sigas en tan amarga queja! ¡Si por no abandonarte la paz de mi se aleja, y sufro los mordiscos del cruel remordimiento, y cierro los oídos al dulce llamamiento de Dios por Juan su siervo...!

HERODIAS
¡Ya surge la conseja, impropia de hombres cultos, indigna de un monarca! Mas, si cual rudo temas, la ley que guarda el Arca, bien fácil es burlarla siguiendo al rey David...

HERODIAS
¿Tú sabes lo que dices? El uso del ardid grabara en regia frente la denigrante marca del vil Caín. Repara que pides, Herodias...

HERODIAS
Atiende a lo que exijo, dejando hipocresías que ni a ti mismo engañan...

HERODIAS
Estás, sin duda, loca, cuando esas groserías brotaron de tu boca, panal de ricas mieles y fuente de ambrosias.

HERODIAS
Tus loas son fingidas, igual que tu virtud. Bien sabes que, a tu hermano, le hiciste el atadú, el día que robaste con bafa a su cordera...

HERODIAS
¿Cordera?

HERODIAS
Lo que gustes; encarno cualquier fiera exceptuando el zorro...

HERODIAS
Depón ya tu actitud. No aumentes mis torturas con dudas y temores. Te juro que en ti fijo mis últimos amores, que no ha de separarnos ni el fuego del infierno, que pone ante mis ojos, un Dios Justo y Eterno...

HERODIAS
Sería el caso igual; por tu hija fuera siempre la unión... ¡incestuosa! La viuda del hermano que descendencia deja, en sus cuñados nunca podrá elegir pareja, si busca nuevo esposo. ¿Suprimo, pues, a tu [hija?

HERODIAS
¿La carne de mi carne? ¡Maldito el que me exija tal sacrificio! Sólo mentarlo mi honra veja.

HERODIAS
¡Muy bien! ¿No es cual la mía la carne de mi [hermano? Y a más el sacrificio resultaría vano, conforme te he probado, sindar lugar a duda; y un sacrificio inútil no hay ser que no lo eluda, si tiene el intelecto medianamente sano.

HERODIAS
Pues muera, por lo menos, quien nuestra vida [amarga, quien el más leve yugo trocó en pesada carga. Yo ansio en él vengarme, yo tengo un solo afán, el que mi rabia toda descargue sobre Juan, aún después de muerto, tras agonía larga...

HERODIAS
¿Qué dices, insensata? Me da el oírte pena. La carne de cadáver manjar es de la hiena...

HERODIAS
Pues quiero ver sus ojos punzantes cual el dardo, sin luz, ni brillo, muertos; en fin, en ansias ardo de acribillar la lengua, que nuestro amor condena.

HERODIAS
Conoces mi carácter; no sé desagradarte; empero lo que pides, jamás habré de darte. No hay en la tierra toda quien hable como tú. Eres sin duda engendro del propio Belcebú... (Seguirá.)

—Mira: ja l'hi han passat per la tonswra.

ELECCIONS A LA FACULTAT DE DRET

A la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma? s'han celebrat eleccions.

Una cosa curiosa que podem citar, és que en una candidatura els elements estaven per aquest ordre: Nacionalista, Esquerra i Lliga, aquesta curiosament representada pel fill d'En Ventosa.

Altra cosa curiosa és que enfront d'aquesta candidatura figurava la dels «Joves Cristians».

I més curiós encara és que els manifestos eren exactament iguals. I que alguns candidats figuraven a les dues candidatures.

EL TERROR AL «GOBIERNO CIVIL»

El tan famós com difunt secretari del Govern civil, senyor Manuel Luengo, era un home obscur de natural. Encara no anava a Montserrat, que ja portava medalles pels seus amics i coneguts; si éssent-hi en trobava algun, la medalla era millor. Un dia va trobar-hi un periodista molt ben acompanyat; el reporter, tot compromès, li va dir que era la seva senyora, i ell va anar a comprar-li una medalla d'or. Després, cada dia preguntava al reporter per la seva senyora, i fins els volia convidar!

Un altre dia, havent sabut que el director de La Veu, senyor Pellicena, havia vingut de Filipines, on ell també havia estat, va tenir una gran alegria. Ell era d'Astorga i va començar a alabar-li les mantecades.

—Ya verá; el día que vaya, voy a traerle una caja; son riquísimas. I, en efecte, una vegada que hi tornà, portà mantecades, però no pel senyor Pellicena sol, sinó per a tots els directors dels diaris de Barcelona.

I un dia, del Govern civil anaren telefonant diari per diari, preguntant nom i adreça del director. La pregunta, naturalment, va produir esverament, i tots els diaris, excepte excepció, donaren el nom del director de palla!

Passà temps i ningú donava les gràcies, fins que, trobant el senyor Luengo al senyor Pellicena, li tirà una indirecta:

—¿Qué, estaban buenas las mantecadas?

Com es pot suposar, a l'últim les coses s'aclariren, quan ja feia temps i temps que no tenien remei.

LA REGLA

Verdadera maravilla moderna d'efectes segurs sense perjudicar la salut. De venda en farmàcies i centres d'especialistes.

RESTAURANT «GLACIER»

POLLASTRO ALLO SPIEDO
BOTA MAGICA 30 ANYS
VISITEU EL RESTAURANT DE MODA «GLACIER»
RAMBLA DEL MIG, 19 I P.ÇA FRANCESC MACIÀ, 3
TELÈFON 22503 BARCELONA

Corbates GRANDMOND en tots els gustos i preus. Demaneu-les

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de mobles i tota classe d'objectes

TOT D'OCASIO

Corts, 414 - Telèfon 30423

PHILIPS
COMPTAT
LLARGS TERMINIS
RADIO UNIVERSITAT

CALÇAT

de immillorable qualitat a preus molt econòmics

HOTEL DE VENTAS PELAI, 8. - TELEFON 14370

El Be a les fosques

LES ESTRENES

Es difícil de veure aquest admirable film que donen a l'Urquiuona — Amantes fugitius — sense recordar un altre film magnífic — New-York-Miami — que donaren al Fantàsia amb el títol de *Sucedí una noche*. No sabem quin dels dos fou editat primer, però és evident que aquest ha influenciat l'altre.

Amantes fugitius és la història del viatge, carregat de peripècies, d'un d'aquests autocars que fan la travessia de Los Angeles a Nova York. Un escapat de presidi bona persona i una «girl» de revista que fugí d'un galan empador. Tot això, sobre el fons animat del món pintoresc que omple l'autocar.

Cinema cent per cent, fet amb aquesa gràcia única dels americans. Una pel·lícula que no us avorirà un sol instant. Quin ritme! Quina empena!

Ah! També hi veureu Robert Montgomery que demostra que sap fer alguna cosa més que «gigolos» borratxes.

MONTGOMERY EVANS
AMANTES FUGITIVOS
URQUINAONA

Avui, gran èxit

Amb uns elements absolutament diversos, el director d'*El rapto* ha fet, també, un film remarcable per la seva força i la seva hobsia.

Drama rural, aspre, primitiu, a les altes muntanyes dels Alps suïssos. La pau solemne de les altituds — magnífic pretext de fotografia d'art — i les salvatges passions humanes d'uns muntanyencs. Ritme lent, poques paraules, com escau al tema. I tot plegat, ple de poesia.

No és un film de gran públic, evidentment. Però mentre dura la representació, els espectadors estan materialment dominats per la força de l'obra d'art. No es fins que s'encenen els llums que es revingen i en parlen malament.

ASI AMA LA MUJER
COLISEUM

Hombres de mañana, el film de Borzage, malgrat ésser fet exclusivament per xicots de deu a quinze anys, tracta un tema tan suggestiu com el dels jocs bèl·lics de la quitxalla, és una obra plena de tristesa i de pessimisme. Però ja era això, precisament, el que es proposava fer Borzage. Per tant, el film és reeixit.

L'obsessió del simbolisme lleva a *Hombres de mañana* tota l'alegria que caldria esperar d'una història d'infants, interpretada per uns magnífics petits actors.

Oquests, però, són tan bons, que potser en són massa i tot. Semblaven persones grans. I això, que sembla un elogi, potser no ho és, tractant-se d'un film de criatures.

El mèrit extraordinari de Bor-

EXIT CREIXENT METROPOL

El amor a cara y cruz
Jenny Jugo
Louis Griveau

zage és d'haver donat a la seva obra, malgrat el peu forçat del simbolisme i de la doble intenció, un contingut patètic que, sortint del clos gebrat del sermó pacifista, ateny la qualitat simplement humana.

Un gran film, al servei d'una noble intenció.

AVIAT
PRESENTACIO CINEMATOGRAFICA DE BERTA SINGERMANN
«NADA MAS QUE UNA MUJER»
FOX

El millor elogi que es pot fer de *La traviesa molinera* és dir que és un film «nacional» que no sembla «nacional». Bé és veritat que el seu director és francès i que els seus principals col·laboradors, començant pel músic Halffier, també són estrangers.

La fotografia és magnífica, la presentació honorable, la intenció és bona i la interpretació no molesta. O sigui exactament el contrari del que sol succeir amb els films espanyols.

Com ja se sap, l'argument és la història d'una molinera a la qual cercaven les pessigolles el corregidor, el bisbe, l'alcalde i el jutge, és a dir, totes les autoritats; i el moliner, tot fent l'orni i vigilant la dona, no sols s'aprofita dels avantatges que la cornucòpia li portaria si la tingués, sinó que acaba posant-la al mateix front del senyor corregidor. D'aquest argument, que el mestre Falla en féu un ballet, el mestre Halffier n'ha fet un film. El film, molt ben presentat, ens ensenya la manera de fer una truita d'ous, ceba i pernil, tot de debò, tirat a la vedaga a la paella i una mica remenat com les obres dels gèlles i alguns banquets.

La traviesa molinera acaba a garrotades. És una llàstima, tan bé com havia començat.

ACTUALIDADES
SECCIÓ CONTINUA DE 3 TARDAS A 1 MATINADA

Noticari FOX Mundial
Noticari Bavària Film
L'illa Embroixada
Deports d'hivern
D'Oberland a Mazúria
El camí d'Heilbron
Selent únic: UNA pesseta

Al Capítol hi hem vist *Sorrell e Hijo*, que és un remarcable film parlat que ja havíem vist mut. És la història de H. B. Warner que ara parla, però que ens agradava més amb el film — quan no parlava. Potser és que s'ha fet vell — H. B. Warner, no el film.

Amb tot, l'un i l'altre són encara prou bons per ensenyar el que és un actor i el que és un bon film.

CORBATES GRANDMOND
Distinció suprema. Demaneu-les

—Noi, quin arribista!

PUBLI CINEMA
Passatge de Gràcia, núm. 57
Telèfon número 79681
Secció continua 3 tardes a 1 matinata
Seient i pesseta

Reportatges d'actualidad Mundial
Segons visió
UFA Exclusiu - ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

Amb *Sorrell e Hijo*, projectaven al Capítol un film de boxa titulat *Campeón? Narices!* en el qual, com el títol indica, hi surt Jimmy Durante. El film ve a ésser una cosa així com la història de Primo Carnera, la història d'un campió fet a base de «chiqué». Jimmy Durante, és clar, hi fa totes aquelles coses que fa sempre Jimmy Durante i s'hi diverteix molt, com sempre.

Com que cada setmana s'estrena ara un film espanyol almenys, al Catalunya han estrenat, o varen estrenar *Una semana de felicidad* que és un film madrileny que passa quasi tot a Barcelona i els seus protagonistes beuen manzanilla i van a la Bombilla, de Barcelona, és clar, a ballar. Un film que fet pels americans i fins pels francesos, hauria estat ple d'incidentes. Els productors espanyols, posats a estalviar, hi han estalviat tant com han pogut les situacions, fins les que es presentaven soles.

CORBATES GRANDMOND
en Camiseries. Demaneu-les

Si teniu un disgust fort i voleu treure-us el del cap, aneu a veure *Caravana* al Tivoli. En sortiren tan atabalat per la música que no us recordareu ni de com us dieu. És, així, és clar, tampoc no us recordareu de l'argument del film i és per això que no l'explicarem ací. Ens sembla que es tracta d'uns gitanos hongaresos que toquen i ballen i d'hongaresos que no són gitanos que ballen al so que els toquen i de gitanos, hongaresos, hongaresos gitanos i militars hongaresos que canten, ballen i toquen i de marxades, czardes i cançons cantades, marxades, ballades i tocades, i d'una verema, i d'una princesa i un gitano, i d'una gitana, i d'un militar i de molt soroll. I de res més.

Fa una pila de setmanes, i per equivocació, varen donar un dilluns al Capítol un film titulat *Receta para la felicidad*, un film molt bo de Will Rogers que se'l va escapar a la sessió de la tarda, de manera que els espectadors, de quatre a vuit, varen veure tres films llargs diferents.

La Receta para la felicidad, naturalment, va ésser retirada del programa esperant l'estrena de debò i ve que la fan al Fèmina. Però heus ací que el diumenge s'anuncia que dilluns s'estrenarà al Capítol. Ja sabem que Will Rogers era molt de la broma, però, francament, no ens pensàvem que ho fos tant.

Receta para la felicidad és la història d'un apotecari de poble que té una dona que vol figurar i una noia que estima al fill del metge i la seva mare vol que es casí amb el d'un financer. Per aconseguir-ho obliga el seu marit a

vendre la farmàcia i a fer de senyor, cosa que molesta molt a Will Rogers i diverteix molt al públic i la cosa acaba, naturalment, fent fallida el financer i guanyant l'apotecari que, a l'inrevés del que la seva dona es pensà, no ha posat els diners de la farmàcia en els negocis del pare del pretendent carbessejat per la seva filla. Un film molt fi i molt divertit i que acaba bé, com han d'acabar aquesta mena de films.

CAPITOL
Una magnífica producció en espanyol
LAS FRONTERAS DEL AMOR
amb José Mojica i Rosita Moreno
FOX

MOLT IBEE!

Sembla que *Els homes forts* han agradat no sols a les senyores, com seria natural, sinó també a tot als senyors.

Ho celebrem.

I, al mateix temps, ho lamentem per En Pous i Pagès i la Mercè Nicolau.

Dijous passat, a la sessió de la tarda del Poliorama, varen rifar un be.

No és pas que ens considerem particularment alludits, però trobem remarcable que un teatre subvencionat repregui les millors tradicions dels centres recreatius de l'extra-radi.

Esperem confiats que al Poliorama no s'aturaran aquí; que després de la rifa del be, vindrà el repartiment de candeles entre els espectadors, per la Candelera, el sorteig de la plata de crema, per Sant Josep, i de la mona, per Pasqua.

I si algun dia de gran solemnitat volen rifar la brusa que treia la senyora Bover en *Els homes forts*, hi haurà garrotades.

El senyor Fages de Climent dirigeix de franc la tercera temporada de teatre català al Pompeia. Malgrat aquesta posició privilegiada, el senyor Fages de Climent, autor meritíssim de diverses comèdies que dormen el son dels justos en els calaixos de manta taula familiar, no ha estrenat ni pensa estrenar cap de les seves obres.

Així ho ha confiat als seus íntims i nosaltres ens fem un plaer de donar publicitat a aquesta nova, magnífica prova de modestia i de delicadesa que honora el senyor Fages de Climent.

L'enhorabona!

Ara, només cal que el senyor Fages de Climent no es repensi, i ens faci quedar bé.

Per cert que al Coliseu Pompeia no tenen res per estrenar — i això fa doblement meritori el gest del senyor Fages.

Es a dir, per estrenar, tenen

TIVOLI
SUPERACIÓ DELS FILMS MUSICALS

PRINCIPAL PALACE
Compania de Revistes de Margarida Carbajal
Totes les tardes EXIT de TRES GALLINAS PARA UN GALLO
Totes les nits L'èxit més gran de l'any Las de los ojos en blanco
MARGARIDA CARBAJAL i tota la companyia

Gran Teatre del Liceu
Empresa i Direcció Artística Joan Mestres Calvet
Dijous, 24 gener a les 8'30:
LOS MAESTROS CANTORES
Bathy Strack - Loholm - Nissen-Tappolet - Bitterolf - Lullkötter - Harlan
Directors: Karl Elmendorff
Dissabte, 26 gener a les 9'30:
EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA
per Hipòlit Lázaro - Bau Bonaplata - Cortinas - M. D. A. Padovani
Diumenge, 27 gener a les 4:
LOHENGRIN
Bathy Strack - Loholm - Nissen - Weber - Harlan, M. D. K. Elmendorff

Melià-Cebrian, o Cebrià-Melian, han tingut la grandíssima bona fe de representar, en aquest temps de papirusas i altres animalades per l'estil, una obra de Lope de Vega. I el més interessant del cas és que l'han presentada amb una dig-

EXIT DE CHARLES BOYER
FOX CARAVANA
ANNABELLA

nit i una gràcia que redimeixen de tots els pecats que hagin pogut cometre el senyor Melià i la senyora Cebrian, o el senyor Cebrian i la senyora Melià — no n'estem segurs.

Els decorats i figurins, veritablement espectaculars, són una lliçó de bon gust i decència artística que els crítics barcelonencs, badant com sempre, no han posat de relleu com calia. El seu autor és Manuel Fontanals, un xicot que promet: aviat ho farà tan bé com el seu germà Francesc, el nostre Sòka immortal.

TIVOLI
EXIT DE CHARLES BOYER
FOX CARAVANA
ANNABELLA

La crítica no ha rebut gaire bé *El estudiante de Salamanca*, l'òpera — diguem-ne òpera — del mestre Gaig — diguem-ne Gaig — que s'estrenà dimarts passat al Liceu.

Diumenge, aquesta òpera fou representada en homenatge a l'exèrcit.

La jornada resultà més dura que la del 6 d'octubre.

La crítica no ha rebut gaire bé *El estudiante de Salamanca*, l'òpera — diguem-ne òpera — del mestre Gaig — diguem-ne Gaig — que s'estrenà dimarts passat al Liceu.

Diumenge, aquesta òpera fou representada en homenatge a l'exèrcit.

La jornada resultà més dura que la del 6 d'octubre.

BOXA - OLYMPIA
Extraordinària vetllada
3 CAMPIONS D'ESPANYA AL RING, 3
Avui, a les 10'15 nit
ORTEGA - TUSET
C. d'Espanya
H. Martínez - Dewancker
C. d'Espanya

GIRONES
El gran campió
TASSIN
Primíssima sèrie francès; guanyador de Suiza, Legeron, Bensa, Parisot, Quadrini, Tormo, etc.
Entrada genera: 4 pessetes
Dijous va fer vuit dies, la senyora Aurea de Sarrà va tenir la mala pensada d'anar al ball d'acadèmia de l'Ocell de Foc. (L'espia que ens reporta la notícia insinua que el senyor que l'acompanyava

potser no era altre que l'Ambrosi Carrion.)

Enmig de l'expectació general, Aurea de Sarrà agafà pel ganoyt el ballari professional de la casa i l'arrossegà a ballar un tango; el pobre tango fou executat, en el sentit irreparable d'aquest mot.

Aurea de Sarrà fou ovacionadíssima. Mant lector d'EL BE NEGRE escampà, per tradició oral, entre la concurrència, la biografia de la cèlebre dansarina, i les ovacions anaren en augment.

Quan tocaren la *Carioca*, la nostra Aurea tot era cercar amb la mirada el sofert ballari professional. Però no el trobà enlloc.

El bon home havia anat al despatx de la Direcció a presentar la dimissió del càrrec.

Frontón Novedades
Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit grans partits i quinielas pels asos de la palà

EL BE...RNAT
METGE

NOTICIARI B. M.

El jove professorell Guillem Díaz-Plaia està preparant una obra teatral que porta per títol *No me castigues, Pepita*, en col·laboració amb el seu entranyable amic i ferm director i autor teatral senyor Fages de Climent.

Pere Mialet i Rabadà ha escrit un conte que segurament no podrà publicar enlloc. Se'n diu: *Els gats s'estimen. Mialets a la teulada*.

Paquidermo Madrid prepara una nova qüestió personal amb un altre conegut intel·lectual madrileny.

Es prudent anar dient que té talent En Fages de Climent?

El senyor Rosquelles i Masapan fa versets... tendrets... i dolentets...

El senyor Agustí Escalasans segueix un xic més tranquil dins de la gravetat.

El senyor Lluís Montanyà ha donat ordres al Canadà perquè hom planti uns pins especials que, si bé tenen una creixença molt lenta (seixanta anys), amb llur fusta hom obté la millor mena de paper.

Damunt d'aquest paper Lluís Montanyà pensa escriure notes de crítica literària d'actualitat. A la penya del «Pan-Amèrica» ja trenquen pinyons.

El senyor Tasis i Marca, amb el cognom del qual tots els humoristes dolents s'hi veuen amb cor, després del darrer acudit que hom li aplicà: «Ta...sis i marca», respirava tranquil; però ara, en pensar en el dilema fatal que li planteja Hamlet, cal esperar que el veurem novament amb la seva habitual cara de pomes agres.

Hamlet va dir:
To be or not to be
TASIS the question.

L'Instant s'ha enamorat del senyor Fages de Climent. En el número 12 l'Al·ludeix seixanta-set vegades. Davant d'això, cal demanar-se:

Realment és tan dolent En C. Fages de Climent?

De tant menjar Tizianella i de llegir mortadella, En Josepús Lleopard ha agafat la varicella.

Els buscadors es troben en els «cines».

Els Tatalans (text provençal i versió catalana per A. Serra-Baldó) es troben en les Crestomaties Barcino.

Sembla mentida, però encara es llegeixen els llibres que a continuació se expresen:
L'hora viva, Rimes 1934, *El bes als llavis*, *El retorn*, *Set colors*, *Darrera el vidre*, *Poemes de Benguerel...* i altres que sentim moltíssim no recordar en aquest moment.

En Catarro i Closcavella treballa com un negre. Ultimament ha fet una obra humorística. És l'única obra seriosa de l'autor d'*El rellotgat del tercer pis*. Quan certa gent es posa a fer broma, és qüestió d'anar a plorar tot seguit...

* El senyor J. Millàs Mig Rau-
rell ha entrat en el torn de les
primeres estrenes al Coliseu de Grà-

L'Instant, l'inefable diari de la
nit, en la seva dinàmica secció Teat-

SUMARI D'UN NUMERO DE
crònica
PER SOKA

Fins ací L'Instant del 15 de
gener de 1935.

* L'Àurea de Sarrià diu que ba-

* La setmana que ve, interes-

* Els de L'Instant, en la secció

* El pitjor que podria passar als

* Si hi ha crisi teatral, almenys

* La cordialitat ha d'ésser el

* Ara, que resulta tan pràctic

* És clar que el lector en surt

* Sou Puig i Ferrater?

* Sou Puig i Ferrater.

* At!

* At!!!

* I bé...

* Treballo... vaig fent...

* I bé...

* Camino... vaig caminant...

* I bé...

* De vegades m'en vaig al Camp

* I bé...

* De vegades em rento els peus.

* I bé...

* Home...!

* I bé...

* Home, caram!!

* I bé...

* I bé, veurà: vagi a divertir-se

* Pous i Pagès, ja sóc ací. Ja

* Si, sí. Ara feia el cigarret, però

* Oí que el nostre públic és in-

* Què diu?

* Diu que el públic és intel·-

* Què? Què?

* Què diu, què, què?

* Què? Què? Què? Què?

Després d'això el menú i eru-

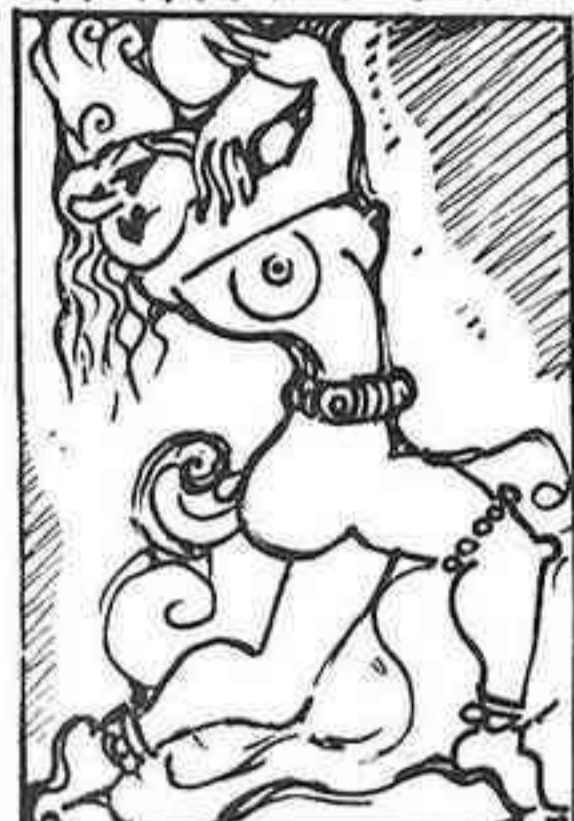
* «En Josep Janés i Olivé ha

NOTICIARI ESPECIAL

* «En Josep Janés i Olivé ha

NUESTRA PORTADA.
LUPE PITSS EN
LA INTIMIDAD

PAGINA ARTISTICA.
MIL Y UNA NOCHES
POR FEDERICO RIBAS

UNA FOTO DE ARTE.
POR MANASSE.
EL DESPERTADOR

NUESTRAS VEGETES.
LA MORRO COTUDA
LELIA GAMO EN EVA

D'«EL BE NEGRE» DE 19 DE
GENER DEL 1932

NOTES DE SOCIETAT

S'anuncia per a molt aviat el

Sembla, però, que els parents

Davant d'aquestes molèvoles

PER QUE LA LLIGA NO S'HA
DECLARAT MONARQUICA

(Fragment final)

—Duen que som derrotistes—

I sobre aquest punt, el senyor

—Duen que som derrotistes—

—Duen que som derrotistes—

—Espaterrats. I a veure, senyor

—Escoli, senyor Ventosa—

—Va: per què la Lliga no s'ha

A l'altra banda de la porta Josep

—Era en caure la tarda d'un

En Toresky treballa molt pels

Gràcies a ell a l'Hospital Clínic

Ha quedat constituïda a la nos-

Tindrà cura de gestionar que les

En Primo de Rivera ha perdut

Jean Bouin era un corredor me-

Ara hi ha molta gent que corre

I fins es perd de vista.

El senyor Joan Pich i Pon és

Abans es feien fotografies al mi-

Ara es fan revolucions a L'Ins-

O fronts únics revolucionaris, que

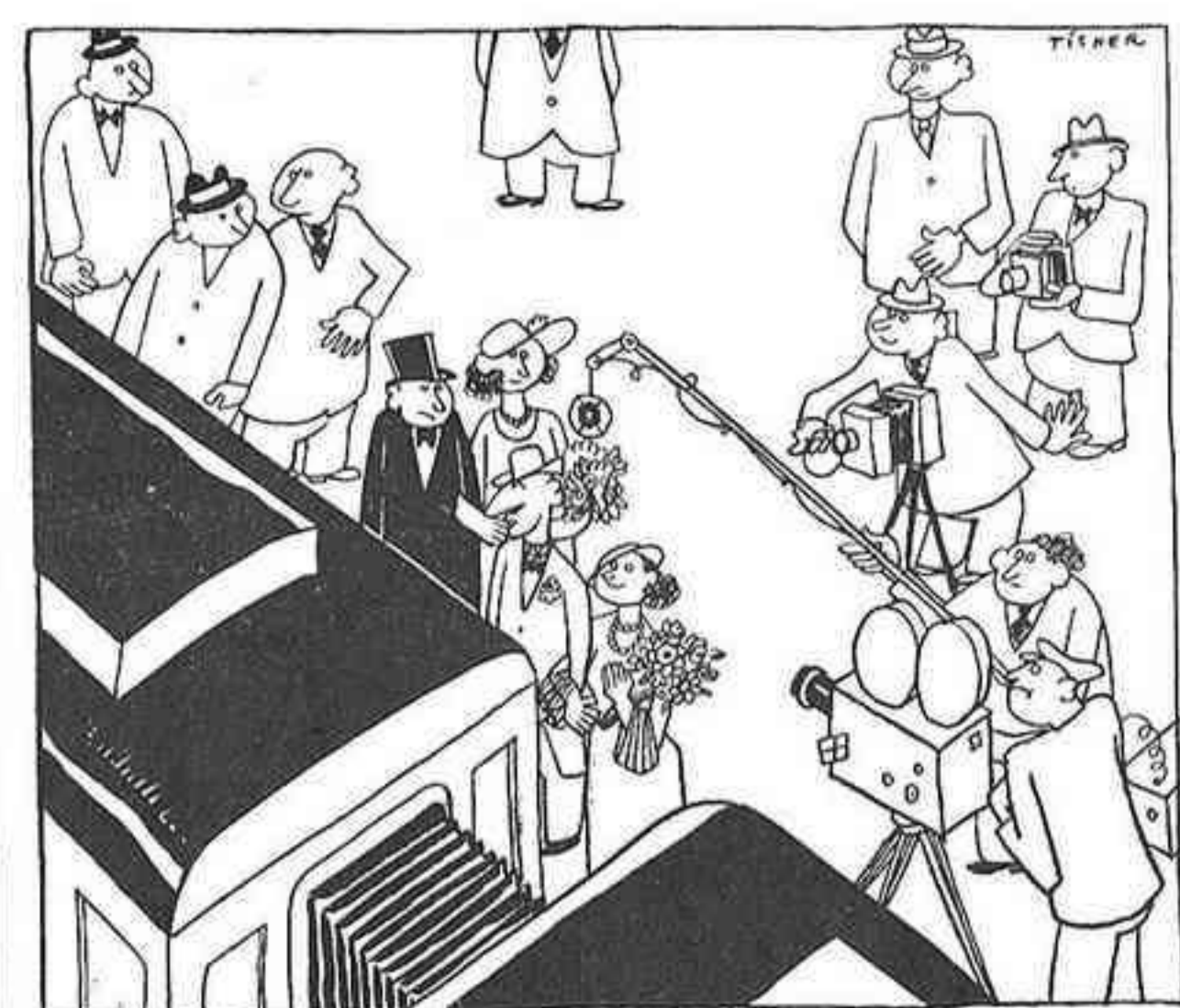
Ja poden anar fent, ja, però, que

El senyor Pich és alcalde de Bar-

Si en Lerroix fes els nomena-

AGUSTÍ BÒ
MOBLES
d'Acer
per a
Oficines

COBES CATALANES, 600
BARCELONA

BODES PRINCIPESQUES
—Per què s'han casat?
—Per poder-se divorciar.

El miracle de la pianola

Ahir, a les deu i deu del ves-

Ignorant quina en podia ésser la

Mentrestant els sorolls s'havien

Anaven a retirar-se convençuts

No cal ponderar l'emoció de tots

I la portella corredora de la

El miracle era evident. L'amo

La dita Reverendíssima Autori-

Hospital Clínic ha arribat a

SANTANTONIDELSASES s'ha

A l'estranger cal fer observar la

El nou diari de Madrid Ya, en el

A primera pàgina, amb grans lle-

592 millores de deficit en el año

I per si així no fos prou clar, ho

Quinientos noventa y dos millo-

O sigui que, si les nostres mate-

Tot per aquelles tres dotzenes

Decididament, el porvenir de Es-

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

El nou diari de Madrid Ya, en el

A primera pàgina, amb grans lle-

592 millores de deficit en el año

I per si així no fos prou clar, ho

Quinientos noventa y dos millo-

O sigui que, si les nostres mate-

Tot per aquelles tres dotzenes

Decididament, el porvenir de Es-

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

El vil diner

Un anunci de La Vanguardia:

«COMITE DIOCESANO DE LA
ESCUELA CATOMICA

Necesitamos 500,000 pesetas para

DADNOSLAS
ENVIAD VUESTROS DONATI-

«Si el «Comité Dicesano» rep,

«La Vanguardia del día 12,

«La Delegación de Hacienda ha

Rafael Bufill, 620 pesetas; Joa-

5,500; Roberto Coca, 148'05; Manuel

« Trobem exagerat donar publi-

«De qu'en les bèsties

A La Publicitat de dissabte pas-

«Referent a les associacions d'a-

A la Torre de Babel parlaven

«Que no s'hi cansi

De La Publicitat de dijous pas-

«Londres, 16. — Amb destinació

«El trajecte de vuit milles que se-

Més de quinze dies per fer vuit

DANIEL'S ja no es discuteix

Rambla Catalunya, 13 · Barcelona

«Ya» serà això, «Ya»

El nou diari de Madrid Ya, en el

A primera pàgina, amb grans lle-

592 millores de deficit en el año

I per si així no fos prou clar, ho

Quinientos noventa y dos millo-

O sigui que, si les nostres mate-

Tot per aquelles tres dotzenes

Decididament, el porvenir de Es-

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

Exigiu Corbates
GRANDMOND, són joies

FRONT UNIC REVOLUCIONARI

—Diu que s'han unit...

—Per desmentir les informacions de L'Instant?

GUERRA AL PARAGUAI

Una veu. — Mon general, he fet nos presoner.

General. — Porta'l.

La veu. — No puc; em té lligat.